

FARNÍ SPOLEČENSTVÍ

Proseč | Nové Hrady | Perálec

Obsah

- 2 Slavení Misijní neděle
- 2 Setkání dětí z Misijního klubka
- 3 Opravy ve farnostech
- 3-4 Skauti slaví 30 let svobodné činnosti
- 3 Misijní klubko
- 3 Tříkrálová sbírka 2020
- 4 Sbíráám, sbírááš, sbírááme...
- 4 Pozvánka na karneval
- 5 Pozvánka
na koncert EPYDEMYE
- 5 Pozvánka na ŽIVÝ BETLÉM
- 5-6 Co život dal a vzal IV.
- 6 Jeden dárek navíc
- 7 Výročí primice P. děkana a vikáře Miloslava Paclíka
- 7 Vzpomínky V. - P. Josef Čechal
- 8 Sv. Anežka Česká
- 9-10 Kalendář, intence

**Srdečně vás zveme
na adventní a vánoční výstavu
v kostele sv. Prokopa
v Chotovicích.
Kostel bude otevřen
od 1. 12. 2019 každý den
od 16.30 do 20.00 hodin.**

Milí přátelé,

vstupujeme do nového liturgického roku a začínáme adventem, tedy očekáváním příchodu Mesiáše na tento svět. Pro křesťany je narození Ježíše zcela klíčovou událostí, vždyť jeho příchod očekávala již řada starozákonních generací. Proroci je postupně na příchod Mesiáše připravovali. Vezmeme-li do ruky Starý zákon, konkrétně knihu proroka Micheáše, který žil více jak 700 let před Kristem, můžeme číst: „A ty, Betléme efratský, ačkoli jsi nejmenší mezi judskými rody, z tebe mi vzejde ten, jenž bude vládcem v Izraeli, jehož původ je odpradáвна, ode dnů věčných.“ Vidíme tedy, že i místo jeho narození, do té doby docela bezvýznamný Betlém, bylo jasně předpovězeno.

V čem má spočívat naše adventní příprava na Pánův příchod, na jeho Narození? Že se co nejdříve otevřeme Božímu slovu, živému Slovu v Písmu. To však znamená ztišení a naslouchání, chce to přibrzdit, zpomalit. Na to ale nejsme moc zvyklí. Jet v adventu naplno a pak těsně před Štědrým dnem prudce zabrzdit, to nestačí. Ano, jsme moderní lidé, zaměstnaní, plně vytížení, naučení mít všechno do puntíku naplánované. Ale tady je dobré si uvědomit, že nemusí být všechno akorát, nemusíme mít cukroví tolik, co má moje kolegyně z práce, nemusím si děti „získávat“ překotným sháněním nesčetných dáreků, nemusím se před svátky doslova uštvat. Je prostě dobré v adventním čase naslouchat tichu. Ve Francii se vypráví příběh o jednom sedlákovi, který trávil hodiny a hodiny v kapli, nepohnutě tam seděl a nic neříkal. Lidem ve vsi to už bylo nápadné a tak se ho kdosi zeptal, co tam celé ty hodiny dělá. Starý sedlák mu to vysvětlil: „Dívám se na Boha a on se dívá na mě, a jsme oba šťastní.“

I my se můžeme podobně připravovat, abychom byli šťastní. A až o Vánocích uslyšíme Janův Prolog: „Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi,“ budeme schopni s radostí v srdci přijmout tuto jedinečnou zvěst. Papež František řekl, že „...v těchto slovech, která nás nikdy nepřestanou udivovat, spočívá celé křesťanství. Bůh se stal smrtelníkem, křehkým jako my a vzal na sebe naše hříchy, jako by byly jeho. Vstoupil do našich dějin a stal se plně *Bohem s námi*. Ježíšovo narození nám tedy ukazuje, že Bůh se chtěl spojit s každým mužem a ženou, s každým z nás, aby nám udělil svůj život a svoji radost“.

Tuto radost vám vyprošuje a žehná jáhen Josef

Slavení Misijní neděle v Proseči

Misijní neděli jsme oslavili slavnostní bohoslužbou v kostele sv. Mikuláše. Zazněly tóny i zpěv misijní hymny. V obětním průvodu děti přinášely dary symbolické k postavám pěti svatých, kteří byli vyhlášeni na tento rok. Patří mezi ně sv. Bakhita, sv. Zdislava, sv. Don Bosco, sv. Patrik a sv. Vojtěch. V závěru mše svaté holčičky zatančily nový liturgický tanec na píseň Vyzývám a slavím tvé jméno. Po mši svaté děti před kostelem nabízely v rámci jarmarku výrobky, které pro vás nachystaly. Na Papežská Misijní díla dětí jsme poslali částku 10.351 Kč © Za vaši štědrost velmi děkujeme!!!

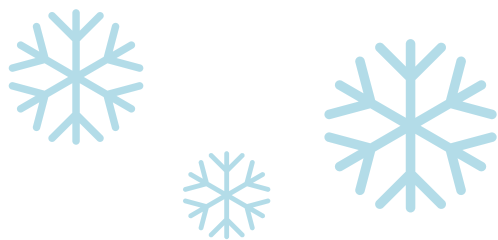
Za MK Marie Rejmanová

Setkání dětí z Misijního klubka

Setkání v měsíci říjnu jsme zahájili v kostele modlitbou svatého růžence za děti celého světa. V kostele jsme ještě zůstali a seznámili se s životem sv. Bakhity. Abychom se alespoň trochu přiblížili zemi, ze které pocházela, zahráli jsme společně na bubny a dešťové hole. Venku jsme se proběhli a zahráli několik her. Na faře nás čekalo tvoření na misijní jarmark. Děti nazdobily perníčky, nabarvily zápichy a vytvořily misijní klíčenky. Na závěr setkání jsme se rozloučili a pomodlili Misijní modlitbu.

Za MK Marie Rejmanová

Opravy ve farnostech

Milí farníci, i v letošním roce jsme se v obou farnostech snažili pokračovat v opravách kostelů. Co se podařilo udělat?

Oprava bočního schodiště kostela sv. Jakuba v Nových Hradech

Během letošního léta se povedlo opravit boční schodiště do našeho kostela. Bylo opravdu již v havarijním stavu a oprava byla tudíž nutná. Na opravu jsme získali dotaci ve výši 46.705,- Kč z programu „Malý LEADER“ pro území MAS Litomyšlsko o.p.s. Opravu provedla firma Stavební sdružení Boštík, s.r.o. z Poříčí.

Děkujeme farníkům za všechny příspěvky a firmě za kvalitně odvedenou práci.

Oprava věže, restaurování erbu a nátěry dveří kostela sv. Jana Křtitele v Perálcích

Tento rok se prosečská farnost zaměřila na opravy kostela sv. Jana Křtitele v Perálcích. Konkrétně se pracovalo na nové fasádě věže, nátěrech šindelové střechy, dále byl zrestaurován alianční erb v průčelí věže a provedeny nátěry vstupních dveří sakristie a v průčelí věže celkem za více jak 630 tis. Kč. Práce byly odvedeny s odborností i potřebnou kvalitou. Je třeba poděkovat panu Josefu Dvořákovi za projekční práce a za stavební dozor a paní Ulmannové za pomoc se získáváním dotací. Samotné práce na fasádě realizovala firma Stavební sdružení Boštík, s.r.o., nátěr šindelů fa Odehnal a syn, restaurování erbu paní Kristianová a nátěry dveří truhlář pan Jan Čermák.

Finančně byla akce zajištěna ze sbírek a z několika dotačních titulů. Za finanční dary děkují farníkům, a dále obcím Perálec, Zderaz a Hluboká, Státnímu zemědělskému a intervenčnímu fondu, Památkovému ústavu Pardubice a programu „Malý LEADER“ pro území MAS Litomyšlsko o.p.s. Máme radost, že je perálecký kostel opět ve formě.

P. Vladimír

Skauti slaví 30 let svobodné činnosti

V listopadu letošního roku si budeme připomínat 30 let od Sametové revoluce a s tím souvisí velmi úzce i 30 let svobody pro skautské hnutí v naší zemi.

Před 30 lety, přesně 2. 12. 1989, se uskutečnilo v Městské knihovně v Praze spontánní shromáždění skautů a byla zde také následně vyhlášena obnova skautské organizace. Od tohoto okamžiku se začala psát nová etapa tohoto hnutí v naší zemi.

Je zajímavé zamyslet se nad tím, jakým vývojem skauti v této zemi procházeli od svého vzniku v roce 1912.

Po roce 1918, po vzniku nové Československé republiky, prožíval skauting nebyvalý rozmach a těšil se přízně prvorepublikové společnosti. Nemalou měrou se také podílel na vzniku a rozvoji mladého státu uprostřed Evropy. Toto období trvalo v podstatě 20 let do roku 1939, kdy po zabrání naší země nacistickým Německem nastávají skautským oddílům krušné chvíle a nakonec 28. 10. 1940 z rozhodnutí

Misijní klubko

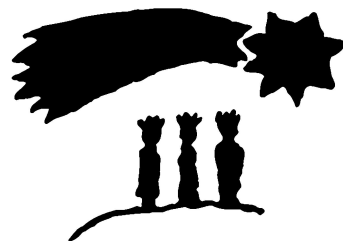
V pátek 15. listopadu se děti z Misijního klubka vydaly nejprve na hřbitov, kde se společně pomodlily za zemřelé a duše v očistci, a poté se na faře seznámily s životem svatě Anežky České. Následovaly hry a výtvarná činnost. Setkání plné radosti bylo zakončeno modlitbou.

E.S.

Tříkrálová sbírka 2020

Oblastní charita Nové Hradky hledá na sobotu 4. ledna 2020 malé i velké dobrovolníky – koledníky pro Tříkrálovou sbírku 2020 v Proseči a okolí. Zájemci se mohou již nyní hlásit na tel.: 739 947 322 nebo osobně u Jany Břeňové.

Sbírám, sbíráš, sbíráme...

Milí přátelé,
chtěla bych vám podat malou informaci ohledně sběru poštovních známek a brýlí, které přinášíte a ukládáte na místo v našem kostele.

Od července 2018 až dosud jsem odeslala 5,60 kg poštovních známek, 181 ks dioptrických a slunečních brýlí a 15 pouzder na brýle. Patří vám veliký dík. Proč vyhazovat staré brýle do popelnice, když je má kdo opravit a ony pak slouží mnoha potřebným? Proč zničit obálku s poštovní známkou a celým razítkem, když je můžeme odesílat do sběrného centra ve Valašském Meziříčí, kde se známky třídí, prodávají na filatelistických dražbách a peníze za ně slouží misionářům k nákupu léků, potravin a mnoha dalších potřebných věcí!

A tak vás i nadále vybízím a prosím – přinášejte brýle (i rozbité) a vystřihujte známky z obálek a pohledů a dodržujte vzdálenost *minimálně 1 cm* v okolí známky i s razítkem.

Stále probíhá sběr umělých víček od potravin, plné pytle předávám Toníkovi Nekvindovi, který je odváží k dalšímu zpracování.

Za všechny, kterým pomůže finanční výtěžek z našich sbírek i opravené brýle, vám upřímně děkuji.

Přeji požehnané dny pěkného podzimu.

Marie Košnarová

**V sobotu 25. ledna 2020
ve 14.30 proběhne v Perálci
tradiční farní karneval,
na který jste srdečně zváni.**

K.H.Franka byla skautská organizace rozpuštěna a zakázána. Z řad skautů se rekrutuje mnoho protifašistických bojovníků a odbojářů.

Po osvobození vlasti, v roce 1945, dochází k opětovnému rozmachu skautingu, ale na pouhých 5 let do roku 1950, kdy je skautská organizace rozpuštěna, tentokrát komunistickým režimem, který se v únoru 1948 převratem ujal vlády v naší zemi. Mnoho skautských oddílů přechází do ilegality, mnoho skautů si vysloužilo věznění a v několika případech i smrt za svoji ilegální činnost. Nastává nucená dvacetiletá odmlka činnosti.

K uvolnění dochází po Pražském jaru 1968, kdy politická situace v naší zemi umožňuje krátké nadechnutí všech oddaných a zapálených skautů. Toto nadechnutí bylo ovšem velmi krátké, trvalo pouze do roku 1970. Po srpnu 1968, okupaci naší země armádami Varšavské smlouvy a nástupu normalizačního procesu komunistické vlády, dochází k opětovné postupné likvidaci činnosti oddílů. Mnoho jich přechází do ilegality a pod jiné organizace jako je Svaz českých turistů, hasiči apod. Většina oddílů ovšem končí svoji činnost na dlouhých 20 let.

K poslední obnově skautingu v naší zemi došlo právě po listopadu 1989 a toto hnutí prožívá nyní nejdelší období svobodné činnosti od svého vzniku.

Tento výčet historických souvislostí se také přesně shoduje s osudy skautského střediska zde u nás v Proseči. Podrobnosti byly již dříve publikovány a tak je zde nebudeme nyní uveřejňovat, budou také uveřejněny na webových stránkách střediska: <http://junak-prosec.cz/> Je zapotřebí ptát se, proč tomu tak bylo? Proč všechny totalitní režimy takovým usilovným způsobem likvidovaly práci organizací zabývajících se výchovou mladých lidí v této zemi?

Odpověď je vcelku jednoduchá. Každá totalita likviduje svobodnou občanskou společnost, každé totalitě překáží svobodné a nezávislé spolky, každá totalita dusí organizace dětí a mládeže, které se vymykají její kontrole. Proto je svobodná činnost spolků, církví, kulturních institucí a jiných, určitým indikátorem svobody a demokracie v zemi. Hlídejme si tedy tyto hodnoty!

Připomínáme si 17. listopad jako Den boje za svobodu a demokracii a je třeba si opět připomenout, že bez svobody není demokracie a bez demokracie není svobody. Tyto dvě věci jsou vzájemně podmíněny a v zájmu nás všech je, aby byly dodržovány, upevňovány a rozvíjeny. Bez těchto dvou hodnot není svobodné společnosti a stojí za to tedy o ně usilovat. Skautské hnutí se snaží svým programem přispívat k rozvoji hodnot *jako je spravedlnost, pravda, slušnost, vzájemná spolupráce a snad i tímto přispívá k rozvoji zdravé společnosti.*

V Proseči si chceme připomenout 30. výročí 17. listopadu 1989 a obnovení činnosti skautského střediska koncertem. Vystoupí zde folková skupina EPYDEMYE, která se ve své tvorbě zabývá historickými tématy z naší novodobé historie, jako je například atentát na Heydricha, proces s Miladou Horákovou, oběť studenta Jana Palacha a další.

Srdečně vás tedy zveme na společnou připomínku Dne boje za svobodu a demokracii.

za skauty Václav Nádvořník

1989 **2019**
30 let svobodného
skautingu

EPYDEMYE

Sokolovna Proseč **7. 12. 2019 od 17 hod.**

Pořádají Skauti Proseč ve spolupráci s Městem Proseč. Vstupné dobrovolné.

Koncert se koná ke 30. výročí 17. listopadu 1989.
1939 — 1989 — 2019

EPYDEMYE.CZ

ŽIVÝ BETLÉM

aneb putování prosečských dětí za Betlémskou hvězdou

14. 12. 2019 ve 14:30 hod na náměstí v Proseči

Společně si připomeneme, co se událo před dvěma tisíci lety
v malé vesničce Betlémě.

Vstupné dobrovolné, např. sladká odměna pro děti.

Vás zvou:
MARIE KOŠNAROVÁ ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST PROSEČ Základní škola Proseč PROSEČ

Co život dal a vzal IV.

Třicet let je z našeho pohledu pro někoho dlouhá a pro někoho velmi krátká doba. Nám obyčejným lidem přinesla hodně radosti ze svobody projevu i z radosti nad věcmi, kterými náš národ rozkvetl. Naše země se proměnila jak kouzelným proutkem v překrásná města i vesnice, která jsou plná krásných dětí, mladých lidí i další populace naší vlasti.

Jsou zde i nějaké problémy, které by se daly řešit a měly by se řešit, ale to i trochu patří k životu, že se to vše tak trochu proplétá mezi sebou - dobro i zlo.

Slogan: „Až bude naše blahoslavená Anežka Česká svatořečena, budou v naší zemi dobré časy.“ A to se stalo 12. listopadu 1989 ve věčném městě Římě. Na pouti mnoha lidí z Čech, Moravy i Slovenska, kteří se jako zázrakem dostali mnoha autobusy, vlakem i letadly, ba i osobními automobily, a tuto událost svatořečení mohli prožívat se Sv. otcem Janem Pavlem II. společně ve věčném městě Římě.

Přímluvy sv. Anežky v nebi u Pána a modlitby všech poutníků i nás všech doma, manifestace našich dětí a studentů vysokých škol na náměstí sv. Václava až po Letenskou pláň a naše Sametová revoluce ukončily vládu komunistického režimu. Díky vám všem za odvahu, sílu i nasazení životů všem, kteří se nebáli a toto úsilí dotáhli až do šťastného konce.

Učili jsme se mluvit co chceme a co cítíme a věřit v jakoukoliv víru, ale jen v jednoho Pána. Vybírat svým dětem povolání a vzdělání jaké je těší a jsou pro ně nadšeny. Nechat si udělat cestovní pas a na něj odjet kamkoliv, třeba až na kraj světa. Naše obchody a markety se naplnily zbožím, ba až přeplnily, a to nás naučilo neskromnosti; ale každá mince má dvě strany a na nás záleží, kterou si vybereme. V tom nám Bůh dává vybrat si tu správnou a rozhodnout se pro dobro či zlo. To je vlastnost svobodné vůle člověka a s ní se máme rozhodovat, zachovat se tak, jak nám svědomí a Pán přikazuje. Je mi jen líto těch mnoha lidí, kteří si stále myslí, že vše co vidí si mohou koupit i přes velké půjčky a dostanou se tak i se svými rodinami do velmi těžkých situací. Tedy Pane, prosíme Tě, pomáhej jim i nám všem, abychom se dovedli ve všem dobře orientovat a všechny ty potřeby a věci dobře a správně využívat k naší spokojenosti, radosti a Tvé ještě větší slávě.

A už je to třicet let a to se představitelé naší církve a spousta obyčejných lidí rozhodli oslavit zase ve věčném městě Římě národní poutí a také setkáním se se Svatým otcem, naším papežem Františkem. Dovedli mu tam korunu sv. Anežky, které se zřekla ve prospěch chudých a nejpotřebnějších lidí.

Myslím si, svatá Anežko Česká, že máš velikou radost v nebi, jak náš národ po Tvém vzoru a příkladu stále pomáhá potřebným u nás i v celém světě. Prosíme Tě, dohlížej dále a vyprošuj nám k tomu od Pána vytrvalost a sílu a milovat

Tebe a všechny své bližní. Vám poutníkům a přátelům této velké národní pouti přeji šťastnou cestu domů a hodně zážitků, které vám vydrží určitě na celý život. Jako dárek pro nás vám vyproste požehnání a hodně lásky a víry pro celý náš národ.

Ted' se obracím na vás všechny naše farníky sestry a bratry a zvláště vás mladé a moje milované děti. Nenechte si vzít víru, lásku, volnost, čestnost a svobodu. Je to ten největší poklad, který jsme od Pána dostali a vy mladí ho opatrujte pro sebe i pro všechny vaše i naše děti.

A teď už se kvapem blíží advent a překrásné svátky narození našeho Pána Ježíše Krista. Dětem a panu faráři přeji hodně dáreků a hodně sněhu. Vám všem ostatním krásné prožití adventu a vánočních svátků, pokoj a mír, požehnání od malého Ježíška a hodně zdraví a štěstí a mír po celý příští rok 2020.

S.P.

Jeden dárek navíc

I my se zapojme a pomozme súdánským dětem, aby při vyučování neměly hlad. Děti mohou šetřit peníze, zabalit je jako dárek a dát je po mši svaté pod připravený stromeček nebo můžete přispět do pokladničky, která bude také u stromečku. Všem dárcům Pán Bůh zaplatí.

Za Misijní klubko Ivana Košnarová

JIŽNÍ SÚDÁN

PŘIPRAVME DĚTEM O VÁNOCÍCH

jeden dárek navíc

Tentokrát podpoříme 900 dětí vysídlených z Mukaya County, v diecézi Yei.

DOPORUČENÝ PŘÍSPĚVEK PRO JEDNO DÍTĚ ČINÍ 850 Kč, PŘÍSPĚT VŠAK MŮŽETE LIBOVOLNOU ČÁSTKOU. SVÉ VÁNOČNÍ DÁRKY POŠLETE, PROSÍM, NEJPOZDĚJI DO 31. 12. 2019.

Jižní Súdán se stále potýká s následky krvavé války, která v roce 2011 vedla k jeho nezávislosti. Je tak zatím nejmladším státem světa a zároveň patří i k těm nejméně rozvinutým a bezpečným. Kromě kmenových válek a ozbrojených konfliktů situaci v zemi zhoršují také časté přírodní katastrofy - v roce 2017 zemi kvůli velkému suchu zasáhl hladomor. Od vyhlášení nezávislosti zahynuly desítky tisíc lidí a přibližně každý třetí člověk musel opustit svůj domov.

Více než dva miliony lidí se uchýlili do sousedních států a další dva miliony žijí v Jižním Súdánu jako vnitřně vysídlení. Stovky tisíc obyvatel nemají přístup k základním potřebám, jako je jídlo, voda a zdravotní péče.

Díky podpoře Papežských misijních děl má 900 dětí vysídlených z Mukaya County, ve farnosti Lainy v diecézi Yei zajištěna během vyučování dvě jídla denně a animační materiály. Misijní animace jsou nezbytné, protože přispívají k překonání válečných traumat a pochopení toho, jak důležitý je mír a stabilita. Děti jsou informovány, že se za ně modlí a podporují je děti z jiných částí světa.

PAPEŽSKÁ MISIJNÍ DÍLA
NA KROPÁČCE 30/1, 500 03 HRADEC KRÁLOVÉ
TEL.: 604 838 882, E-MAIL: PMD@MISSIO.CZ
WWW.MISSIO.CZ

ZA VAŠE DARY PAPEŽSKÉ MISIJNÍ DÍLO DĚTÍ
DĚKUJEME!

Výročí primice P. děkana a vikáře Miloslava Paclíka

P. Miloslav se narodil v Rybníčku u Nových Hradů a žil v Podhořanech. Vysvěcen na kněze byl 20. června v katedrále v Hradci Králové, primici měl v kostele sv. Jakuba v Nových Hradech. V duchovní službě začínal v Pardubicích a jiných farnostech. Po 34 let působil v Novém Bydžově, kde byl také pochován. Řadu let byl vikářem. Často přijížděl do Nových Hradů. Jeho zásluhou se opravila kaplička v Podhořanech. Také připravil oslavu 50 let kněžství P. děkana Františka Říhy společně s P. Josefem Boštíkem a P. Karlem Vopařilem. Byli to jeho farníci. P. Miloslav byl děkanem a sloužil do posledního dne Božím lidu hlásáním evangelia. Děkujeme a vzpomínáme.

Stanislava Vopařilová

Vzpomínky V. - P. Josef Čechal

Hlavní starostí prvních měsíců roku 1956 bylo připravit děti na první sv. přijímání. Bylo jich 41 celkem. Vždycky bývalo na svátek Svaté Trojice, prosečskou pouť. Já jsem to nikdy tak brzy nedokázal. O Božím Těle, které tehdy a ještě asi po dva tři další roky bylo dovoleno, jsem žasl, co nás šlo kolem náměstí od oltáře u Soukalových, u Jednoty, k Feltlom a u Barušky Feltlové – později Rabových. Jak za dávných časů! I jiné věci měly ještě punc starobylosti. Tak třeba, když jsem šel zaopatřovat zkraje, ptal jsem se Petra kostelníka, jak je tu zvykem chodit a on mi tvrdil, že normálně – veřejně – v rochetě, zkoprněl jsem, ale nezbývalo nic jiného, než tak jít. Petr šel přede mnou se zvonečkem. Dokázal jsem to asi třikrát tak jít, ale viděl jsem, kolik potíží tím lidem vzniká, a tak jsem využil Petrovy nemoci, že mi nemohl stačit a smrtelně se zadýchával, a chodil jsem buď sám nebo s Petrem, ale s klerikou a rochetou podkasanou pod mým koženým kabátem. – Každý večer se v kostele shromažďovalo několik dívek, žen a dětí a modlily se růženec za pana faráře, o tom jsem ani nevěděl. Milé mi byly průvody do polí – po čtyři neděle po velké se šlo – jednou ke kříži na Pasecké, pak k Rybné Soukalovou cestou, co stojí nyní nová škola, po třetí ke kříži do Podměstí a přes Řebíčkovu k Borskému kříži a nakonec ke kříži na Budislavské silnici. Později jsme chodili aspoň dvakrát a nakonec (do r. 1972 včetně) jsme byli rádi, když jsme uskutečnili jedinou pobožnost v polích směrem k Pánovu kopci – ke koupališti, cestou ke hřbitovu a zpět k farskému rybníčku. Bylo to vždy v neděli odpoledne, chodilo v posledních letech asi 100 až 150 lidí a bylo to moc pěkné. Miloval jsem tu pobožnost od dětství a jsem šťastný, že se při posledním průvodu objevil mezi námi vynikající akad. malíř Vladimír Tesař, který má chalupu na Pasekách, ten udělal asi 4 akvarelové skicy – byl to tedy 14. května 1972 historický průvod, rozhodně jsme byli poslední na vikariátu a okrese a možná i v diecézi. Škoda.

Přišel květen, musel jsem se věnovat májovým pobožnostem. Chodilo dost lidí. Z kazatelny jsem probíral cyklus, který jsem si vypracoval v Hradci ve staré nemocnici: Májové s Písmem svatým. Tím jsem začal vlastně biblické hodiny v Proseči, protože od té doby, pokud to šlo, každou neděli jsme při večerní pobožnosti probírali soustavně Písmo svaté. Nejprve Evangelia – život Ježíšův podle Pia Parsche, pak celou celou Apokalypsu, Skutky apoštolské, Knihy Soudců, Knihy Královské, Paralipomenon, Rut, Ester, Judit, Kazatel. Snažil jsem se probouzet lásku k Písmu svatému, kde jsem mohl, ale zájem nějak zvláštní nebyl. Sám jsem tím však získal nesmírně. Dělal jsem tu práci (a dělal) rád, raději než co jiného. Rozhodně raději než lejstra v kanceláři. Jakžtakž jsem urovnal lejstra a dopsal matriky, když se ohlásil na mou první visitaci pan vikář profesor Bedřich Malina ze Sádku. Proseč tehdy patřila do vikariátu a okresu v Poličce. Přijel také na visitaci církevní tajemník, byl jsem z toho vyplašený, ale vše dobře dopadlo. Učili mě, jak se správně vede Pokladní deník a počítá nemocenské pojištění a tak. Pan vikář pak mi jezdil každé Velikonoce pomáhat zpovídat až do své smrti a byl na mne vůbec hodný. Od začátku prázdnin jsem se začal věnovat vývěsce, psal jsem pečlivě na každý týden liturgický kalendář s krátkými životopisy nebo myšlenkami těch světců. Pořídil jsem pak po výmalbě kostela ještě jednu skříňku, do níž jsem se snažil občas něco namalovat nebo napsat. – O prázdninách mi tatínek s Mirkem Krejčím (bývalým mým konseminaristou) postavili na farském dvoře malou garážičku na motorku, šedou Jawu 250, kterou jsem si přivezl brzo z Hradce, kde od mé nemoci odpočívala, která byla vlastně mým „kaplanem“. Byla to moje láska. Když mi bylo nejhůře, smutno a tak, sedl jsem na motorku a jel kamkoliv, jezdil, co to dalo (takže jsem brzy získal pověst silničního piráta a nikdo si se mnou nechtěl sednout), ale mně to dávalo pocit svobody, volnosti aspoň na chvíli. Při jedné takové jízdě jsem objevil náhodou perlu Moravy, překrásný Vitochov u Vírské přehrady. Každý týden jsem na chvíli zajel pochopitelně také domů k rodičům do Svatky. Maminka mi prala prádlo. Jinak mi hospodařila slečna Blažena Brabcová, hospodyně pana faráře, která čekala na jeho propuštění. (Byl odsouzen na 2 roky. Ale zůstala v Proseči i po propuštění, celkem 10 roků, protože zatím pan farář pracoval v textilce, neměl státní souhlas.) Odstěhovala se 18.8.1966, když P. Ducháček byl ustanoven administrátorem v Písečné v Orlických

Horách. V tom prvním roce jsem nic nepodnikal, jen jsem pořídil stahovací rolety do oken na faře, a když jsem zjistil na půdě, že Betlém je v žalostném stavu, obstaral jsem od přítele zhotovení pozadí „města“ a jeskyně, protože jsem se rozhodl nově Betlém zaranžovat. Daroval jsem to, aby na mne byla nějaká památka v Proseči.

Sv. Anežka Česká

V letošním roce slavíme 30 let od svatořečení sv. Anežky z rodu Přemyslovců. Narodila se v roce 1211. Její otec Přemysl Otakar I. byl první dědičný český král a vládl v letech 1199-1230. V mládí se zúčastnil se svým bratrem Vladislavem křížové výpravy a bojoval v Palestině pod velením slavného anglického krále Richarda II. zvaného „Lví srdce“. Přemysl Otakar se narodil r. 1155 a celé mládí až do roku 1194 prožil ve světě v Evropě a pobýval u různých královských a knížecích dvorů. První manželka byla Adléta Míšeňská. Z toho manželství byla významná dcera Markéta, byla manželkou dánského krále Waldemara II. a tam ji nazvala královna Dagmar „hvězda jitřní“. Přemysl byl velký diplomat.

Přemysl Otakar I. se stává r. 1198 již králem. R. 1212 po vydání tzv. Zlaté buly sicilské, Čechy jsou vyňaty ze svazků Německé říše, Češi si sami volí krále a jen český král zůstává jedním ze sedmi kurfiřtů, kteří jsou oprávněni volit římského krále.

Z druhého manželství s Konstancí Uherskou měl Přemysl 9 dětí, mimo jiné krále Václava I. Anežka byla 9. dítě. Na Konstancii máme doposud památku. Založila na Moravě ženský klášter r. 1240 cisterciacek „Porta Coeli“, který zůstal doposud v původní podobě.

Anežka byla vychovávána jak budoucí panovnice. Jako dítě byla vychovávána v klášteře ve Slezsku Třebnici se svou sestrou Annou, potom v klášteře v Doksanech. Jako velmi mladou ji otec zasnoubil s budoucím císařem Jindřichem, proto byla vychována na dvoře vévody Leopolda. Zasnoubení bylo zmařeno a měla se stát manželkou anglického krále Jindřicha III., ale ani to nevyšlo. Také první snoubenec zemřel a nakonec se měla stát manželkou stárnoucího císaře Fridricha II., i to se neuskutečnilo. Anežka byla velmi zklamaná a odmítla všechny nápadníky a stala se z ní nevěsta Kristova. A r. 1234 ve 23 letech založila klášter klarisek na Starém Městě v Praze. Stala se řádovou řeholnicí a později představenou kláštera. Byla též sestřenicí a současnicí Alžběty Durynské, která byla r. 1235 prohlášena svatou.

Založila též rytířský řád českých křížovníků se zlatou hvězdou. O jejím životě se vypráví, že byla velmi pokorná a poslušná, libovala si v chudobě, trýznila své tělo, věnovala se modlitbě, měla úctu ke Svátosti oltářní, vroucí lásku k utpení a kříži Kristovu, velkou lásku k sestrám, ubohým a utlačovaným. Již tenkrát žila svatý život.

Je také matkou rodu Přemyslovců. R. 1249 při vzpouře Přemysla Otakara II. proti svému otci Václavu I. smířila otce se synem. Má velmi ráda svého synovce, podporuje ho a modlí se za něho.

V době bitvy 26. srpna 1278 na Moravském poli koná v klášteře modlitby a pobožnosti za svého synovce a právě 26. srpna, při modlitbách, má vidění, že Přemysl na Moravském poli umírá. Smrt synovce Přemysla Otakara znamená pro Anežku osudovou ránu. Další rána, která ji postihla, byly poměry v Českém království, kde loupili a vraždili Braniboři a lidé umírali také na mor. Anežka podporuje hladové a pronásledované, ale není ani v klášteře už čeho darovat a tu má stále důvěru v Boha. To ukrátilo Anežce život a umírá na konci vlády Braniborů v 71 letech.

Po její smrti Eliška Přemyslovna r. 1328 se snažila jí vymoci kanonizaci, ale nedosáhla svého cíle. R. 1974 byla prohlášena za blahoslavenou. V roce 1989 za svatou.

Jaroslav Cibulka

Kalendář

NE 1. 12.	1. neděle adventní <i>bohoslužby jako obvykle, žehnání adventních věnců</i> Proseč: 17.00 – 19.00 svátost smíření, adorace
ST 4. 12.	<i>Perálec:</i> 17.00 svátost smíření 18.00 mše sv.
PÁ 6. 12.	<i>Nové Hrady:</i> 17.00 mše sv.
SO 7. 12.	<i>Chotovice:</i> 16.00 mše sv.
NE 8. 12.	2. neděle adventní <i>bohoslužby jako obvykle - na konci bohoslužeb sv. Mikuláš</i>
ST 11. 12.	<i>Nové Hrady:</i> 16.00 mše sv. se zaměstnanci Charity
SO 14. 12.	<i>Proseč:</i> 14.30 Živý Betlém na náměstí
NE 15. 12.	3. neděle adventní – bohoslužby jako obvykle
PÁ 20.12.	<i>Chotovice:</i> 11.00 mše sv. u sv. Josefa
SO 21. 12.	<i>Proseč:</i> 7.30 rorátní mše sv. 8.15 - 11.00 předvánoční svátost smíření 17.00 vítání Betlémského světla na náměstí
NE 22. 12.	4. neděle adventní – bohoslužby jako obvykle <i>Nové Hrady:</i> 14.00 - 16.00 předvánoční svátost smíření
PO 23. 12.	<i>Proseč:</i> 8.30 příprava vánočních stromků v kostele
ÚT 24. 12.	Štědrý den <i>Proseč:</i> 24.00 půlnoční mše sv. <i>Nové Hrady:</i> 22.00 půlnoční mše sv. <i>Perálec:</i> 16.00 vigilie Narození Páně
ST 25. 12.	Slavnost Narození Páně <i>Proseč:</i> 8.00 mše sv. <i>Nové Hrady:</i> 9.30 mše sv. <i>Perálec:</i> 11.00 mše sv.
ČT 26. 12.	Svátek sv. Štěpána <i>Proseč:</i> 8.00 mše sv. <i>Nové Hrady:</i> 9.30 mše sv. <i>Perálec:</i> 11.00 mše sv. <i>Proseč:</i> 14.00 vánoční koncert skupiny Naživo
NE 29. 12.	Svátek svaté rodiny – bohoslužby jako obvykle <i>mše svatá s obnovou manželských slibů</i>
ST 1. 1.	Slavnost Matky Boží Panny Marie <i>Proseč:</i> 8.00 mše sv. <i>Nové Hrady:</i> 9.30 mše sv. <i>Perálec:</i> 11.00 mše sv.
SO 4. 1.	Tříkrálová sbírka <i>Chotovice:</i> 16.30 mše sv.

Proseč intence a čtení

Čtení a žalmy: cyklus A

- 5.12. Za Miroslava Vobejdu a celou rodinu.
- 6.12. Za Kateřinu Víchovou, manžela a celou rodinu.
- 8.12. Za Václava Macháčka, manželku a syna.
čt: Kulhavá Marie a Lucie
- 9.12. Za Josefa a Marii Zelenkovy, syna a zetě.
- 11.12. Za Marii Černu.
- 13.12. Za Miroslava Lacmana, rodiče, sestru, živé i zemřelé z toho rodu.
- 14.12. Za Jana Černého, syna a celou rodinu.
- 15.12. Za P. Dominika Javůrka a jeho sestru Kláru.
čt: Manželé Odehnalovi
- 20.12. Za Boženu a Josefa Soukalovy a živé i zemřelé z toho rodu.
- 22.12. Za Josefa Zelenku, manželku, vnuka a zetě, za rodiče Morávkovy a syna.
čt: Zelenková Marie, Řebíčková Marie
- 23.12. Za poděkování, ochranu Panny Marie, za dar víry, zdraví pro celou rodinu.
čt: manželé Taláckovi ml.
- 25.12. za Annu Košňarovou, manžela a syna Martina a požehání pro celou rodinu.
čt: manželé Taláckovi st.
- 26.12. **čt. Halámková Libuše**
- 29.12. Za rodiny Roušarovy, Vítovu a Košňarovu.
čt: rodina Roušarova
- 1.1. **čt: Skalníková Eva, Višková Marie**
- 5.1. Za rodiče z obojí strany, za dar zdraví, víry a Boží ochranu pro děti a jejich rodiny, živé i zemřelé z toho rodu. **čt: manželé Šplíchalovi ml.**
- 10.1. Za Miroslava Vobejdu a rodiny jeho dětí.
čt: Hromádlová Jana, Boštík Jan
- 17.1. Za Rudolfa Vícha, manželku, dceru a celou rodinu.
čt: Davidová Eva, Sodomková Marie
- 19.1. **čt: Šplíchalová Zdena, Břeňová Miroslava**
- 26.1. **čt: slečny Zvárový**
- 2.2. **čt: rodina Vobejdova**
- 9.2. **čt: manželé Dastychoví**
- 16.2. Za Josefa a Emilii Povondrový a syna Petra.
čt: Rejmanová Marie, Drahošová Jana
- 23.2. **čt: Ječmenová Anežka, Hromádková Božena**
- 1.3. Za Miroslava Vobejdu, rodiče a rodiny a jeho děti.
- 6.3. Za Josefa Jílka, rodiče a celý rod.
- 8.3

Pravidelné bohoslužby

	Proseč	N. Hrady	Perálec
NE	8	9.30	11
PO	8		
ST	18	8.00	
ČT	8		
PÁ	18		
SO	18		

Nové Hradý intence a žalmy

- 4.12. Na úmysl dárce.
7.12. Za Jana a Marii Kopeckých a za rodiny jejich dětí.
8.12. Za Václava Šimka, rodiče, rodinu Drahošovu, Vaškovu a Hanu Doležalovu.
ž: **Michal Novák**
11.12. Za Františka Veselíka, Růženu a Josefa Cenera.
15.12. Za živé a zemřelé rodu Novotných a Vostrčilů.
ž: **Dáša Nováková**
22.12. Za Jaroslava Pohorského a manželku.
ž: **Romana Poslušná**
24.12. ž: **Vendula Nováková**
26.12. Za živé a zemřelé členy rodiny Chadimovi a Novákoví. ž: **Karel Vopařil**
29.12. ž: **Petr Poslušný**
1.1. ž: **Michal Novák**
5.1. ž: **Dáša Nováková**
12.1. ž: **Vendula Nováková**
19.1. ž: **Karel Vopařil**
26.1. ž: **Petr Poslušný**
2.2. ž: **Romana Poslušná**
9.2. ž: **Michal Novák**
16.2. ž: **Dáša Nováková**
23.2. ž: **Vendula Nováková**
1.3. ž: **Karel Vopařil**

- **Modlitba růžence**
30 min. před mší sv.
- **Svátost smíření**
15 min. před mší sv. a také, jak je uvedeno v kalendáři
- Změny v kalendáři
i pravidelných bohoslužbách vyhrazeny
- Aktuální informace při nedělních ohláškách a na webových stránkách našich farností:
www.farnispolecenstvi.cz

NE 5. 1.	2. neděle po Narození Páně – bohoslužby jako obvykle
PO 6.1.	Slavnost Zjevení Páně
	Proseč: 8.00 mše sv.
ST 8.1.	Perálec: 17.00 svátost smíření 18.00 mše sv.
NE 12. 1.	Svátek Křtu Páně – bohoslužby jako obvykle
	Perálec: 14.00 setkání farníků z Proseče, Perálce a z Nových Hradů
PÁ 17. 1.	Chotovice: 11.00 mše sv. u sv. Josefa
NE 19. 1.	2. neděle v mezidobí – bohoslužby jako obvykle
SO 25. 1.	Perálec: 14.30 dětský karneval
NE 26. 1.	3. neděle v mezidobí – bohoslužby jako obvykle
	Nové Hradý: 17.00 - 18.00 svátost smíření, adorace
SO 1. 2.	Chotovice: 16.30 mše sv.
NE 2. 2.	Svátek Uvedení Páně do chrámu – bohoslužby jako obvykle
	Proseč: 17.00 – 19.00 svátost smíření, adorace
ST 5.2.	Perálec: 17.00 svátost smíření 18.00 mše sv.
PÁ 7.2.	Nové Hradý: 17.00 mše sv.
NE 9. 2.	5. neděle v mezidobí – bohoslužby jako obvykle
	PO 10.2. - PÁ 14.2. jarní prázdniny
NE 16 2.	6. neděle v mezidobí – bohoslužby jako obvykle
PÁ 21. 2.	Chotovice: 11.00 mše sv. u sv. Josefa
NE 23. 2.	7. neděle v mezidobí – bohoslužby jako obvykle
	Nové Hradý: 17.00 - 18.00 svátost smíření, adorace
ST 26. 2.	Popeleční středa
	Nové Hradý: 17.00 mše sv. s udílením popelce Proseč: 18.30 mše sv. s udílením popelce
NE 1. 3.	1. neděle postní – bohoslužby jako obvykle
	Proseč: 17.00 - 19.00 svátost smíření, adorace
ST 4. 3.	Perálec: 17.00 svátost smíření 18.00 mše sv.
PÁ 6. 3.	Nové Hradý: 17.00 mše sv.
So 7. 3.	Chotovice: 16.30 mše sv.
NE 8. 3.	2. neděle postní – bohoslužby jako obvykle

Časopis pro vnitřní potřebu farností
Proseč, Nové Hradý a Perálec

Duchovní správa: P. Mgr. Vladimír Novák
telefon farní kancelář: 734 435 054 (PO - PÁ 11.00 - 14.30)
e-mail: farnispolecenstvi@centrum.cz

Uzávěrka příštího vydání: 23. 2. 2020
e-mail pro posílání příspěvků: fs@1969.cz